

Jiang Zeminin ja Kiinan kommunistisen puolueen salajuoni Falun Gongin vainoamiseksi

Esipuhe

Noin 38-vuotias Zhang Fuzhen oli työntekijänä Xianhe-puistossa, Pingdun kaupungissa, Shandongin maakunnassa Kiinassa. Hän matkusti marraskuussa 2000 Pekingiin vedotakseen Falun Gongin puolesta, mutta viranomaiset sieppasivat hänet. Tapauksen tuntevien lähteiden mukaan poliisi kidutti ja nöyryytti Zhang Fuzhenia riisumalla häneltä vaatteet ja leikkaamalla häneltä hiukset. He sitoivat hänet sänkyyn raajat venytettyinä ääriasentoon, ja hänet pakotettiin tekemään tarpeensa sängyssä. Myöhemmin poliisi antoi hänelle ruiskeena tuntematonta myrkkyä.

Ruiskeen jälkeen Zhang sai niin voimakkaita kipuja, että hän miltei menetti järkensä. Hän kamppaili kipua vastaan sänkyyn sidottuna, kunnes hän kuoli. Koko tapahtumaa todistivat paikallisen 610-viraston virkamiehet

(Clearwisdom.net –artikkeli 23. heinäkuuta, 2004) [1].

Yang Lirong, 34, asui Beimen-kadulla, Dingzhoun kaupungissa, Baodingin prefektuurissa, Hebein maakunnassa. Poliisi ahdisteli ja pelotteli hänen perhettään usein, koska hän harjoitti Falun Gongia. Kotietsinnän jälkeen yöllä 8. helmikuuta 2002 Jangin mies, joka oli autonkuljettajana standardisointi- ja ilmatieteen laitoksella (Bureau of Standards and Meteorology), järkyttyi suuresti ja pelkäsi menettävänsä työnsä. Hän ei kestänyt valtavaa painostusta viranomaisten taholta. Varhain seuraavana aamuna, kun heidän iäkkäät vanhempansa olivat poistuneet kotoa, hän käytti tilaisuutta hyväkseen ja kuristi vaimonsa kuoliaaksi. Yang Lirong kuoli traagisesti. Häneltä jäi kymmenvuotias poika. Pian tämän jälkeen Yangin mies raportoi tapahtuneesta viranomaisille ja poliisi kiirehti paikalle tehdäkseen ruumiinavauksen vielä lämpimälle ruumiille. He ottivat useita hänen sisäelimiään, kun ne olivat vielä lämpimiä, ja ruumis purskahteli verta.

Eräs työntekijä Dingzhoun yleisen turvallisuuden virastosta sanoi: ”Tämä ei ole ruumiinavaus, tämä on vivisektio!” (Clearwisdom.net –artikkeli 25. syyskuuta, 2004) [2]

Heilongjiangin maakunnassa sijaitsevalla Wanjian pakkotyöleirillä eräs nainen, joka oli seitsemännellä kuukaudella raskaana, ripustettiin palkkiin. Hänen molemmat kätensä oli sidottu karkealla köydellä, joka vedettiin palkilla olevaan väkipyörään. Jakkara, jolla hän seisoi, potkaistiin alta, ja hän jäi roikkumaan ilmaan. Palkki oli 3-4 metrin korkeudella. Köysi meni väkipyörän päältä, ja sen toista päätä pitelivät vanginvartijat. Kun vartijat vetivät köydestä, hän riippui ilmassa, ja kun he päästivät köyden vapaaksi, hän putosi rajusti maahan. Tämä raskaana oleva nainen kärsi tuskallista kidutusta, kunnes hän sai keskenmenon. Vieläkin julmempaa oli se, että hänen miehensä pakotettiin seuraamaan vaimonsa kidutusta (Wang Yuzhin haastattelu; Wangia kidutettiin 100 päivää Wanjian pakkotyöleirillä. Clearwisdom.net –artikkeli 15 marraskuuta, 2004). [3]

Jiang päästää koiran irti. Pilapiirroksen kiinalainen teksti kuuluu: ”Luo Gan ja 610-virasto – häijyt koirat, jotka tappavat syyttömiä.” (Epoch Times)

Nämä hätkähdyttävät murhenäytelmät tapahtuivat tämän päivän Kiinassa. Ne sattuivat Falun Gongin harjoittajille, joita vainotaan raakalaismaisesti, ja ne ovat vain muutamia niistä lukemattomista kidutustapauksista, joita on ilmennyt viimeiset viisi vuotta jatkuneen vainon aikana.

Siitä lähtien, kun Kiina aloitti talousuudistuksensa 70-luvun lopulla, Kiinan kommunistinen puolue (KKP) on ponnistellut luodakseen positiivisen ja liberaalin kuvan ulkomaille. Viimeisen viiden vuoden ajan Falun Gongin vaino on verisyydessään, mielettömyydessään, laajuudessaan ja häikäilemättömyydessään antanut kansainväliselle yhteisölle jälleen tilaisuuden nähdä KKP:n todelliset kasvot ja sen ihmisoikeusloukkausten historian synkimmän häpeätahran. Tavalliset kiinalaiset kuvittelevat puolueen parantuvan ja edistyvän, ja ihmiset ovat tottuneet syyttämään poliisien heikkoa moraalista Kiinan oikeusjärjestelmän ja lainvalvojen julmuuksista. Mutta Falun Gongin julma ja järjestelmällinen vaino on käynnissä kiinalaisen yhteiskunnan joka tasolla, ja se on täydellisesti rikkonut harhakuvitelmat ihmisoikeuksien paranemisesta. Monet miettivät, kuinka tämä verinen ja pöyristyttävä vaino voi tapahtua Kiinassa. Kaoottisen kulttuurivallankumouksen jälkeen yhteiskunnalliset olot rauhoittuivat yli kaksikymmentä vuotta sitten. Miten on mahdollista, että painajainen jatkuu jälleen? Miksi Falun Gongia, joka perustuu ”Totuuteen, Laupeuteen ja Kärsivällisyyteen”, ja joka on levinnyt yli 60 maahan ympäri maailman, vainotaan ainoastaan Kiinassa eikä muualla maailmassa? Mikä on Jiang Zeminin ja KKP:n suhde tässä vainossa?

Jiang Zeminillä ei ole pätevyyttä eikä moraalista selkärankaa. Ilman KKP:n kaltaista väkivaltaan, verilöylyihin ja valheisiin erikoistunutta koneistoa hän ei olisi koskaan voinut aloittaa tätä kansanmurhaa, jonka vaikutus ulottuu koko Kiinaan ja myös ulkomaihin. KKP ei myöskään olisi itsessään lähtenyt vastustamaan nykyistä kansainvälistä mielipidettä ja viimeaikaisten talousuudistusten sekä ulkomaiden lähentymisen luomaa ilmapiiriä; vain Jiang Zeminin kaltainen omapäinen ja peräänantamaton diktaattori sai tämän aikaan. Vehkeily ja samanmielisyyden Jiang Zeminin ja KKP:n pahan hengen kanssa on kiihdyttänyt vainon julmuutta ennennäkemättömälle tasolle. Se muistuttaa resonanssia, jonka vuorikiipeilijä voi saada aikaan paksulla lumipeitteellä – ja joka voi johtaa lumivyöryyn ja katastrofaalisiin seurauksiin.

1. Samankaltainen tausta luo saman turvattomuuden tunteen

Jiang Zemin syntyi levottomana vuonna 1926. Samoin kuin KKP salaa verisen historiansa, Jiang Zemin on puolueen ja Kiinan e21.1(m)6. Kte21.1((e)TJ)1637934 0 TD-0.0012 Tc0.0063 Tw[ssäi it(äny)-11.4((m)

(i)021(a)1217n)ea mi

2((a)247nn)-52(i)65(oli)-10.6(m)20.2(i)124ehitti)65((äny)--0.5ti)124s Jiagsun)-52(ns)0.1n mam k(nn)-52(an.s Jiag)TJT*-0.0002 Tw

Ujuttautuakseen puolueeseen sekä parantaakseen varallisuuttaan ja asemaansa KKP:n voitettua sisällissodan Jiang Zemin sepitti valheen, että hänet oli adoptoitu ja että hänet kasvatti hänen setänsä Jiang Shangqing, joka oli liittynyt puolueeseen nuorella iällä ja jonka bandiitit myöhemmin ampuivat kuoliaaksi. Sepitetyt ”perhetaustansa” ansiosta hänet ylennettiin alemmasta virkamiehestä elektroniikkateollisuuden apulaisministeriksi vain muutamassa vuodessa. Jiangin ylennys ei johtunut hänen ammattitaidostaan vaan henkilökohtaisista yhteyksistään ja palveluksistaan. Virassaan Shanghain puoluesihteerinä hän ei säästellyt vaivoja järjestellessään etuisuuksia KKP-pohatoille, kuten Li Xiannianille ja Chen Yunille [4], jotka vierailivat kaupungissa vuosittain kevätfestivaalin aikaan. Shanghain puoluesihteerinä hän erään kerran seisoj ja odotti useita tunteja lumessa ojentaakseen henkilökohtaisesti syntymäpäiväkakun Li Xiannianille.

Kesäkuun neljännen päivän verilöyly Taivaallisen rauhan aukiolla vuonna 1989 oli toinen käännekohta Jiang Zeminin elämässä. Hänestä tuli KKP:n pääsihteeri lakkauttamalla liberaalin sanomalehden *World Economic Heraldin*, asettamalla kansankongressin johtajan Wan Li'n kotiarestiin ja tukemalla verilöylyä. Jo ennen verilöylyä Jiang Zemin oli kirjoittanut salaisen kirjeen Deng Xiaopingille ja pyytänyt ”määrätietoista toimintaa” opiskelijoita vastaan; muussa tapauksessa ”sekä valtio että puolue kukistettaisiin”. ”Vakaudella on suurin prioriteetti” – tämän iskulauseen nimissä Jiang on viimeisten 15 vuoden ajan johtanut kaikkien toisinajattelijoiden sekä itsenäisesti uskovien ryhmien mielivaltaista tukahdutusta ja tappamista.

Siitä lähtien, kun Venäjä ja Kiina alkoivat tarkistaa rajojaan vuonna 1991, Jiang Zemin on täysin tunnustanut Venäjän tsaarin ja entisen Neuvostoliiton miehitysalueet sekä hyväksynyt varauksetta kaikki epäoikeudenmukaiset sopimukset Venäjän ja Kiinan välillä Aigunin sopimuksesta lähtien. Kiina on joutunut pysyvästi luopumaan yli miljoonan neliökilometrin alueesta hänen vuokseen.

Väittämällä olevansa KKP:n marttyyrin orpolapsi – vaikka hän todellisuudessa on maanpetturin vanhin lapsi – hän seurasi henkilökohtaisesti KKP:n esimerkkiä kavaluudesta; tukemalla kesäkuun neljännen päivän verilöylyä sekä tukahduttamalla demokratialiikkeitä ja uskonnollisia vakaumuksia hän on omaksunut KKP:n tavan tappaa ihmisiä; ja aivan kuin KKP aiemmin Kommunistisen internationaalinen Kaukoidän haarana kumarteli Neuvostoliiton käskyvallalle, Jiang Zemin luovuttaa nyt maata ilmaiseksi; hän harjoittaa juuri sellaista petturuutta, joka on KKP:lle niin tyypillistä.

Jiang Zemin ja KKP jakavat samankaltaisen häpeällisen alkuperän ja historian. Tästä johtuen molemmat tuntevat valtansa jatkuvasti uhatuksi.

II. Sekä Jiang Zemin että KKP pelkäävät ”Totuutta, Laupeutta ja Kärsivällisyyttä”

Kansainvälisen kommunistiliikkeen historia on kirjoitettu satojen miljoonien ihmisten verellä. Melkein kaikki kommunistiset valtiot ovat käyneet läpi vastaavan prosessin kuin Stalinin Neuvostoliitossa, kun vastavallankumoukselliset tukahdutettiin: miljoonia syyttömiä ihmisiä on teurastettu. Neuvostoliitto hajosi 1990-luvun alussa ja Itä-Eurooppa muuttui dramaattisesti. Yhdessä yössä kommunistinen ryhmittymä menetti yli puolet alueistaan. KKP oppi tästä, että sarron lopettaminen ja ilmaisuvapauden salliminen tarkoittaisivat sen omaa tuhoa. Jos ihmiset saisivat ilmaista itseään vapaasti, kuinka KKP voisi silloin kätkeä veriset laittomuudet? Kuinka se voisi silloin oikeuttaa petollisen ideologiansa? Jos painostus lakkaisi ja ihmiset vapautettaisiin pelosta ja uhkasta, eivätkö he silloin uskaltaisi itse valita oman elämäntyylinsä ja uskoisivat johonkin muuhun kuin kommunismiin? Kuinka kommunistinen puolue pystyisi säilyttämään kansanjoukkojen tuen, joka on ratkaisevaa sen olemassaololle?

Riippumatta pinnallisista muutoksista KKP pysyy perustaltaan muuttumattomana. Kesäkuun neljännen päivän verilöylyn jälkeen Jiang Zemin vaati ”kaikkien epävakautta aiheuttavien tekijöiden tuhoamista jo alkuvaiheessa”. Suuren pelon vallassa hän päätti, ettei hän koskaan lakkaisi valehtelemasta massoille ja että hän jatkaisi kansan vaientamista, kunnes se olisi täysin lamaantunut.

Näihin aikoihin Falun Gongia alettiin opettaa Kiinassa. Aluksi monet pitivät sitä qigongina [5], jonka avulla pystyi erikoisen hyvin saavuttamaan terveyttä ja yleiskuntoa. Myöhemmin ihmiset vähitellen huomasivat, että Falun Gongin ydin ei ollut sen viisi helppoa liikesarjaa, vaan kaikkein olennaisinta oli ihmisten opettaminen paremmiksi – opettamalla heidät mukautumaan periaatteisiin ”Totuus, Laupeus ja Kärsivällisyys”.

Falun Gong opettaa ”Totuutta, Laupeutta ja Kärsivällisyyttä”; kommunistinen puolue synnyttää ”Vääryyttä, Vihaa ja Taistelua”

Falun Gong edistää ”totuudenmukaisuutta”, mikä tarkoittaa totuudellisuutta sekä puheessa että toiminnassa. KKP turvautuu valheisiin ja ihmisten aivopesuun. Jos kaikki alkaisivat puhumaan totta, ihmiset ymmärtäisivät, että KKP:n alkuvaiheet olivat Neuvostoliiton mielistelyä, murhia, sieppauksia, vastuun pakoilua ja oopiumin viljelyä. Puolue anasti symbolisesti omiin tarkoituksiinsa japanilaisten miehittäjien vastaisen taistelun, ja niin edelleen. KKP on väittänyt, että ”mitään merkityksellistä ei saada aikaan ilman valheita”. KKP:n vallankaappauksen jälkeen se pani alulle omia poliittisia liikkeitään ja otti lukemattomia verivelkoja. Totuudenmukaisuuden edistäminen tarkoittaisi KKP:n varmaa tuhoa.

Falun Gong edistää ”laupeutta”, mihin kuuluu toisten huomioon ottaminen ja ystävällisyys kaikissa tilanteissa. KKP on aina puhunut ”brutaalista kamppailusta ja armottomista tehoiskuista”. KKP:n ”mallisankari” Lei Feng sanoi kerran: ”käsittelemme vihollista armottomasti ja yhtä kylmästi kuin ankara talvi”. Itse asiassa KKP ei ole kohdellut vain vihollisiaan tällä tavoin; se ei ole kohdellut omia jäseniään sen paremmin. Kommunistisen puolueen perustajia, korkeimpia upseereita ja marsalkoita, jopa puolueen puhemiestä on armottomasti ja julmasti kuulusteltu, pahoinpidelty ja kidutettu oman puolueen taholta. Niin kutsuttujen ”luokkavihollisten” teurastus oli pöyristyttävän julmaa. Jos ’hyvyys’ olisi vallinnut yhteiskunnassa, ei tällaisia kommunistisen puolueen aloittamia ’paheeseen’ perustuvia massaliikkeitä olisi koskaan syntynyt.

Kommunistisen manifestin mukaan ”yhteiskunnan historia on luokkataistelun historiaa”. Tämä edustaa kommunistisen puolueen käsitystä historiasta ja maailmasta. Falun Gong painottaa omien puutteiden etsimistä ja itsetutkiskelua konfliktitilanteissa. Tämä sisältäpäin etsiminen ja itsekontrolli on täydellinen vastakohta KKP:n taistelun ja hyökkäyksen filosofialle.

Taistelu on ollut pääasiallinen menetelmä, jolla kommunistinen puolue on saavuttanut poliittisen vallan ja pysynyt koossa. Kommunistinen puolue on jaksoittain käynnistänyt poliittisia liikkeitä painostamaan määrättyjä ihmisryhmiä, tarkoituksenaan uudistaa itseään ja ”elvyttää vallankumouksellista taisteluhenkää”. Tähän prosessiin liittyivät jälleen väkivalta ja valheet, jotta ihmisten pelko vahvistuisi ja uudistuisi – jotta puolue pysyisi vallassa.

Ideologisesta näkökulmasta katsoen se filosofia, jota kommunistinen puolue käyttää selviytyäkseen, on Falun Gongin opetusten täydellinen vastakohta.

Oikeamielisiin asioihin uskovat ihmiset ovat pelottomia; KKP tukeutuu ihmisten pelkoon pysyäkseen vallassa

Ihmiset, jotka ymmärtävät totuuden, ovat pelottomia. Kristinuskoa vainottiin melkein 300 vuotta. Lukemattomia kristittyjä teloitettiin, poltettiin roviolla, hukutettiin tai syötettiin

leijonille, mutta he eivät koskaan luopuneet vakaumuksestaan. Kun buddhalaisuus koki vaikeuksia historiassa, käyttäytyivät buddhalaiset yhtä uskollisesti ja päättäväisesti.

Ateistien propaganda uskottelee ihmisille, että taivasta, helvettiä ja karmista takaisinmaksua ei ole olemassa, eikä ihmisten omatunto näin ollen enää hillitse heitä. Sen sijaan se keskittyy rikkauteen ja mukavuuteen tämän maailman todellisuutena. Sen avulla inhimillisen luonteen heikkouksia käytetään hyväksi, ja täten kansaa voidaan hallita pelottelulla ja houkutuksilla. Oikeasti vakaumukselliset ihmiset näkevät elämän ja kuoleman läpi; heitä tämän maailman illuusiot eivät liikuta. He ottavat maalliset houkutukset ja kuoleman uhan kevyesti, ja näin ollen kaikki kommunistisen puolueen yritykset heidän manipulointisekseen ovat ponnettomia.

Falun Gongin korkea moraalinen taso nolostuttaa KKP:ta

Vuoden 1989 kesäkuun neljännen päivän verilöylyn jälkeen KKP:n ideologia on luhistunut täydellisesti. Elokuussa 1991 kommunistinen puolue romahti entisessä Neuvostoliitossa, mikä johti voimakkaisiin muutoksiin Itä-Euroopassa. Tapahtumat pelästyttivät KKP:n ja aiheuttivat sille suunnattomia paineita. Odottamattomat haasteet kotona ja ulkomailla asettivat sen hallinnon oikeutuksen ja tulevaisuudennäkymät kyseenalaisiksi. Tällöin KKP ei enää pystynyt yhdistämään jäseniään alkuperäisillä marxismilla, leninismillä ja maolaisuuden opeilla. Sen sijaan se panosti laajaan korruptioon voittaakseen puolueen jäsenten uskollisuuden. Ne, jotka seurasivat puoluetta, saivat henkilökohtaisia etuisuuksia korruption ja kavallusten kautta – etuisuuksia, joita oli mahdoton saada ilman puolueen jäsenyyttä. Erityisesti Deng Xiaopingin Etelä-Kiinan-matkan jälkeen vuonna 1992 [6] hallituksen virkamiesten kiinteistö- ja osakemarkkinoihin liittyvä koronkiskonta ja korruptio kukoistivat Kiinassa. Prostituutiota ja salakuljetusta oli kaikkialla. Pornografia, uhkapelit ja huumeet levisivät valtoimenaan koko Kiinaan. Vaikka ei liene oikeudenmukaista väittää, ettei koko kommunistipuolueessa ollut yhtään hyvää ihmistä, on suuri yleisö jo kauan sitten kadottanut luottamuksensa puolueen korruption vastaisiin kampanjoihin ja katsoo, että yli puolet hallituksen keski- ja korkean tason virkamiehistä on sekaantunut korruptioon.

Samanaikaisesti moraalinen taso, jota ”Totuuteen, Laupeuteen ja Kärsivällisyyteen” mukautuvat Falun Gongin harjoittajat ovat osoittaneet, on vedonnut myötätuntoon ihmisten sydämissä. Falun Gong veti puoleensa yli 100 miljoonaa ihmistä, jotka alkoivat harjoittaa sitä. Falun Gong on oikeamielisyyden peili, joka luonteensa mukaisesti paljastaa KKP:n vääryyden.

KKP oli äärimmäisen kateellinen siitä, kuinka Falun Gongia levitettiin ja ylläpidettiin

Falun Gongia levisi ihmiseltä toiselle ja sydäimestä sydämeen. Sen toiminta on rakenteellisesti väljää, ja kuka tahansa voi tulla ja mennä mielensä mukaan. Se poikkeaa suuresti kommunistisen puolueen tiukasta organisaatiosta. KKP:n tiukasta rakenteesta huolimatta sen alaosastojen viikoittaiset poliittiset opinnot ja ryhmätoiminnot ovat vain muodollisia. Harvat puolueen jäsenet ovat yhtä mieltä puolueen ideologiasta. Toisaalta Falun Gongin harjoittajat seurasivat määrätietoisesti periaatteita ”Totuus, Laupeus ja Kärsivällisyys”. Koska Falun Gong parantaa tehokkaasti ihmisten henkistä ja ruumiillista terveyttä, harjoittajien määrä kasvoi räjähdysmäisesti. Oppilaat opiskelivat vapaaehtoisesti Li Hongzhi’n kirjoja ja tiedottivat Falun Gongista omalla kustannuksellaan. Seitsemän vuoden aikana Falun Gongin harjoittajien lukumäärä kasvoi nollostasataan miljoonaan. Kun he aamuisin tekivät harjoituksiaan, Falun Gongin harjoitusmusiikkia saattoi kuulla melkein kaikissa Kiinan puistoissa.

Kommunistinen puolue sanoi Falun Gongin ”kilpailevan” ihmisjoukoista puolueen kanssa ja väittivät sen olevan ”uskonto”. Todellisuudessa se, mitä Falun Gong antaa ihmisille, on kulttuuri ja elämäntapa. Se juontaa juurensa syvältä historiasta – se on perinteistä kulttuuria, jonka kiinalaiset kadottivat kauan sitten. Jiang Zemin ja kommunistinen puolue pelkäsivät Falun

Gongia, sillä jos yhteiskunta hyväksyisi perinteisen moraalin, mikään ei voisi estää sen nopeaa leviämistä. Vuosikymmeniä KKP on tukahduttanut ja manipuloinut Kiinan perinteitä. Historian valinta on ollut paluu perinteisiin. Koettelemuksien ja kurjuuksien jälkeen suurin osa ihmisistä valitsee polun takaisin. Kun ihmisille annetaan mahdollisuus tällaiseen valintaan, he pystyvät todella erottamaan oikean ja väärän sekä jättämään paheellisuuden taakseen. Tämä todella tarkoittaisi täydellistä kieltäytymistä ja luopumista siitä, mitä kommunistinen puolue on edistänyt. Tämä olisi isku KKP:n heikoimpaan kohtaan. On helppoa kuvitella puolueen syvä pelko ja kateus, kun Falun Gongin harjoittajien lukumäärä ylitti KKP:n jäsenmäärän.

KKP harjoittaa täydellistä kontrollia kiinalaisen yhteiskunnan kaikilla tasoilla. Maaseudulla on puolueosastoja jokaisessa kylässä. Taajamissa on KKP:n haarakonttoreita kaikissa asutusalueiden hallintovirastoissa. Armeijassa, hallituksessa ja yrityksissä puolueen haarat ulottuvat aivan ruohonjuuritasolle. Ehdoton monopoli ja manipulaatio ovat ne keinot, joilla KKP pysyy vallassa. Kiinan perustuslaki käyttää tästä kiertoilmaisua ”puolueen johtoon mukautuminen”. Falun Gongin oppilaat sen sijaan ottivat mieluummin periaatteikseen ”Totuuden, Laupeuden ja Kärsivällisyyden”. KKP ei nähnyt tätä muuna kuin puolueen johtoaseman kieltämisenä, mikä oli sille täydellisen sopimatonta.

Kommunistinen puolue pitää Falun Gongin teismä uhkana kommunistihallinnon oikeutukselle

Oikea teistinen vakaumus on väistämättä merkittävä haaste kommunistiselle puolueelle. Koska kommunistihallinnon laillisuus perustuu niin kutsuttuun dialektiseen materialismiin ja toiveeseen luoda ”taivas maan päälle”, se saattoi luottaa vain ”eturintaman” valtaan, toisin sanoen Puolueeseen. Samalla ateismin harjoittaminen antoi kommunistiselle puolueelle vapaat kädet määrittellä, mikä on siveellistä ja mikä on hyvää tai paha. Tämän johdosta moraalialta tai erottelua hyvän ja pahan välillä ei käytännössä enää ole. Ihmisten on vain muistettava, että Puolue on aina ”suuri, mahtava ja oikeassa”.

Teistinen vakaumus antaa ihmisille kuitenkin muuttumattoman standardin hyvään ja pahaan. Falun Gongin harjoittajat arvioivat oikeaa ja väärää ”Totuutta, Laupeutta ja Kärsivällisyyttä” vasten. Tämä on tietysti este KKP:n alituisille yrityksille ”yhdenmukaistaa ihmisten ajattelu”.

Analyysia jatkettaessa löytyy myös muita syitä. Mikä tahansa viidestä yllä mainitusta syystä on kuitenkin kohtalokas KKP:lle. Juuri samoista syistä Jiang Zemin tukahduttaa Falun Gongia. Jiang aloitti uransa valehtelemalla menneisyytensä, joten on itsestään selvää, että hän pelkää ’totuutta’. Nujertamalla ihmisiä hänestä tuli pian menestynyt ja voimakas, joten hän ei tietenkään pidä ’laupeudesta’. Hän on pysynyt vallassa puolueen sisäisten poliittisten taistelujen tuloksena, eikä hän siis tietenkään pidä ’kärsivällisyydestä’.

Erään pienen tapahtuman perusteella voi saada kuvan siitä, kuinka äärimmäisen pikkumainen ja kateellinen Jiang Zemin on. Hemudun museo [7] Yuyaon piirikunnassa (joka nykyään on luokiteltu kaupungiksi), Zhejiangin maakunnassa on kulttuurihistoriallisesti merkittävä valtiollinen suojelukohde. Alun perin Qiao Shi [8] laati omistuskirjoituksen Hemudun rauniomuseon kylttiin. Kun Jiang Zemin vieraili museossa syyskuussa 1992, hän näki Qiao Shin kaiverruksen, ja hänen ilmeensä synkistyi. Museon henkilökunta hermostui tästä suuresti, sillä he tiesivät, ettei Jiang sietänyt Qiao Shi’tä. Jiang halusi niin kiivaasti tuoda itseään esille, että hänellä oli tapana jättää puumerkkinsä kaikkialle – jopa silloin, kun hän vieraili yleisen turvallisuuden viraston liikennepoliisiosastossa ja eläkkeelle siirtyneiden insinöörien yhdistyksessä Zhengzhoussa. Museon henkilökunta ei uskaltanut loukata Jiang Zeminin pikkumaisuutta. Tämän seurauksena museo korvasi toukokuussa 1993 muiden korjaustöiden yhteydessä Qiao Shi’n kaiverruksen Jiang Zeminin kaiverruksella ennen kuin museo avattiin uudelleen.

Mao Zedongilla sanotaan olevan ”neljä teosta syvällistä ja vahvaa tekstiä”, kun taas *Deng Xiaopingin valituissa teoksissa* mainitaan niin sanottu ”kissateoria” [9], jolla on varsin käytännöllinen tuntuma asioihin. Jiang Zemin mielti päänsä puhki, mutta ei saanut aikaan kuin ”Kolme kuvausta” (*Three Represents*). Ne julkaistiin kirjana, jota levitettiin KKP:n hallinnon kaikilla tasoilla. Kirja myi vain siitä syystä, että ihmiset pakotettiin ostamaan se. Jiangia ei silti arvostettu vähääkään puoluetovereiden parissa. He levittivät huhuja hänen suhteestaan erääseen laulajattareen, kiusallisista tapauksista hänen laulaessaan *O Sole Mio*’a ulkomailla matkustellessaan ja siitä, kuinka hän kampasi hiuksensa Espanjan kuninkaan edessä. Kun Falun Gongin perustaja Li Hongzhi – joka syntyi tavallisena siviilinä – piti luennon, luentosali täyttyi professoreista, asiantuntijoista ja ulkomailla opiskelevista kiinalaisista opiskelijoista. Monet väitelleet tohtorit ja maisterin tutkinnon suorittaneet lensivät tuhansia kilometrejä kuullakseen hänen luentojaan. Li Hongzhi luennoi esiintymislavalla sujuvasti useita tunteja ilman muistiinpanoja. Luennot kirjattiin ylös ja julkaistiin myöhemmin kirjana. Kaikki tämä oli sietämätöntä turhamaiselle, kateelliselle ja pikkusieluiselle Jiang Zeminille.

Jiang Zemin elää äärimmäisen ylellistä, heikumallista ja korruptoitunutta elämää. Hän tuhlassi 900 miljoonaa Yuania (noin 91 miljoonaa euroa) ostamalla luksuslentokoneen omia matkojaan varten. Jiang otti usein varoja julkisista rahastoista, yhteensä kymmeniä miljardeja, joilla hänen poikansa teki kauppoja. Hän suosi sukulaisiaan sekä ylensi omaisiaan ja suojattejaan korkeisiin virkoihin ministeritason yläpuolelle, ja hän turvautui epätoivoisiin ja äärimmäisiin keinoihin peitelläkseen kavereidensa korruptiota ja rikoksia. Kaikista näistä syistä johtuen Jiang Zemin pelkää Falun Gongin moraalista auktoriteettia. Vielä enemmän hän pelkää, että taivaan ja helvetin kaltaiset asiat ovat oikeasti olemassa – ja että pitää todella paikkansa, että paha ja hyvä palkitaan ansionsa mukaan, kuten Falun Gong opettaa.

Vaikka Jiangilla oli käsissään KKP:n suurin valta, hän oli usein huolissaan siitä, että poliittisten ansioiden ja lahjakkuuden puutteessa hänet pakotettaisiin luopumaan vallasta KKP:n häikäilemättömien valtataistelujen tuloksena. Hän on erittäin tarkka asemastaan vallan ”ytimenä”. Erimielisyyksien hävittämiseksi hän suunnitteli salakähmäisiä juonia päästäkseen eroon poliittisista vihollisistaan, kuten Yang Shangkunista ja tämän veljestä Yang Baibingista. Kommunistisen puoluekomitean 15. kansankongressin aikana vuonna 1997 ja 16. kansankongressin aikana vuonna 2002 Jiang pakotti vastustajansa jättämään virkansa. Samalla hän itse jätti asianmukaiset säädökset huomiotta ja takertui ahnaasti omaan virka-asemaansa.

Vuonna 1989 KKP:n uusi pääsihteeri Jiang Zemin piti lehdistötilaisuuden kotimaiselle ja ulkomaiselle medialle. Eräs ranskalainen toimittaja esitti kysymyksen naispuolisesta korkeakouluopiskelijasta, joka oli ollut mukana kesäkuun neljännen päivän Taivaallisen rauhan aukion opiskelijaliikkeessä, ja joka oli kuljetettu maatilalle Sichuanin maakuntaan kantamaan tiiliä paikasta toiseen, minkä jälkeen paikalliset maanviljelijät raikasivat hänet useita kertoja. Jiang vastasi: ”En tiedä, onko tämä totta, mutta kyseinen nainen on väkivaltainen mellakoitsija. Vaikka se pitäisi paikkansa, hän on ansainnut sen”. Suuren kulttuurivallankumouksen aikana Zhang Zhixin [10] joutui joukkoraiskauksen uhriksi ja hänen kurkkunsa viillettiin auki, jotta hän ei paljastaisi totuutta. Luultavasti Jiang Zeminin mielestä hänkin oli ansainnut sen. Jiang Zeminin roistomainen, kieroutunut mielenlaatu ja julmuus ovat ilmiselviä.

Tiivistettynä Jiang Zeminin diktatorinen vallanhalu, julmuus sekä ”Totuuden, Laupeuden ja Kärsivällisyyden” pelko ovat johtaneet hänen mielettömään kampanjaansa Falun Gongia vastaan. Tämä on Kiinan kommunistisen puolueen toiminnalle hyvin tyypillistä.

III. Jiang Zeminin ja KKP:n salajuoni

Jiang Zemin tunnetaan poliittisesta kieroilusta ja halustaan tuoda itseään esille. Hänen epäpätevyytensä ja tietämättömyytensä ovat tunnettuja. Vaikka hän täydestä sydämestään ja silkkaa pahansuopuuttaan päätti ”tuhota” Falun Gongin, hän ei itse kyennyt tekemään paljoa, sillä Falun Gongin juuret ovat perinteisessä kiinalaisessa kulttuurissa, ja siitä on tullut niin suosittu, että sen sosiaalinen perusta on laaja. Kiinan kommunistisen puolueen tyranniakoneisto – monien liikkeiden myötä täydellistynyt – oli täydessä toimintavalmiudessa, kun KKP aikoi kitkeä Falun Gongin. Jiang Zemin käytti hyväkseen asemaansa KKP:n pääsihteerinä ja käynnisti henkilökohtaisesti Falun Gongin vainon. Kommunistisen puolueen reaktio Jiang Zeminin aloitteeseen oli vuorikiipeilijän huudon aiheuttaman lumivyöryn kaltainen.

Ennen kuin Jiang virallisesti antoi käskyn Falun Gongin tuhoamisesta, kommunistinen puolue oli jo alkanut tukahduttaa, tarkkailla ja tutkia Falun Gongia sekä tekaista syytöksiä sitä vastaan. Kiinan kommunistinen puolue tunsi itsensä ”Totuuden, Laupeuden ja Kärsivällisyyden” uhkaamaksi, puhumattakaan harjoituksen ennätysellisestä ja kasvavasta suosiosta. Turvallisuuspoliisin henkilöstöä soluttautui Falun Gongiin jo vuonna 1994, mutta he eivät löytäneet siitä mitään vikaa, ja osa heistä jopa alkoi oikeasti harjoittaa menetelmää. Vuonna 1996 *Guanming Daily* –sanomalehti rikkoi valtion politiikan mukaista ”kolmea rajoitusta”, jotka koskivat qigongia (toisin sanoen valtio ei ”suosi tai tuomitse qigong-tapahtumia eikä sekaannu niihin”) ja julkaisi artikkelin, joka tuomitsi Falun Gongin ideologian. Sen jälkeen alkoivat poliitikot, joilla oli tausta turvallisuuspalvelussa tai niin kutsuttuina ”tiedemiehinä”, jatkuvasti hätyytellä Falun Gongia. Vuoden 1997 alussa KKP:n keskuskomiteaan kuuluvan politiikka- ja oikeuskomitean sihteeri Luo Gan käytti valtaansa ja määräsi yleisen turvallisuuden viraston aloittamaan maanlaajuiset Falun Gong –tutkimukset. Niiden tarkoitus oli löytää todisteita, jotka oikeuttaisivat menetelmän kieltämisen. Sen jälkeen, kun koko maan raporteissa todettiin, ettei ”todisteita vielä ole löydetty”, Luo Gan laati kiertokirjeen (no. 555) nimeltä ”Ilmoitus Falun Gong –tutkimusten aloittamiseksi” ja kierrätti sitä yleisen turvallisuuden ministeriössä (joka tunnetaan myös nimellä ’poliittisen turvallisuuden virasto’). Ensin hän väitti Falun Gongin olevan ”paha kultti” ja määräsi sitten maan kaikki poliisilaitokset aloittamaan Falun Gongin järjestelmälliset tutkimukset sekä käyttämään salaisia agenteja todisteiden keräämiseen. Tutkimukset eivät löytäneet todisteita, jotka olisivat tukeneet hänen syytteitään.

Ennen kuin kommunistinen puolue – pahan hengen hallitsema organisaatio – pystyi aloittamaan hyökkäyksen Falun Gongia vastaan, se tarvitsi henkilön, joka käynnistäisi vainokoneiston. Olennaista oli se, kuinka kommunistisen puolueen johtaja käsittelisi tätä kysymystä. Yksilönä hänellä oli kyky sekä hyvään että pahaan – ihmisluonnon kahteen vastakkaiseen ominaisuuteen. Jos hän seuraisi hyvää puoltaan, voisi hän hetkellisesti estää puolueen halpamaisen luonteen purkauksia; muussa tapauksessa KKP:n ilkeä luonto näyttäytyisi täydessä mitassaan.

Demokratiaa puoltavan opiskelijaliikkeen aikana vuonna 1989 Kiinan kommunistisen puolueen silloinen pääsihteeri Zhao Ziyang ei aikonut tukahduttaa opiskelijoita, vaan tämän vaatimuksen esittivät KKP:n ”kahdeksan vanhinta”. Deng Xiaoping sanoi tällöin, että ”tappaisimme 200 000 ihmistä saadaksemme 20 vuotta vakautta”. Nämä ”20 vuotta vakautta” tarkoittivat itse asiassa kahtakymmentä vuotta KKP:n valtaa. Tämä ajatus oli kommunistisen puolueen diktatoristen päämäärien mukainen, joten se hyväksyttiin.

Falun Gongin kysymyksessä Jiang Zemin oli KKP:n keskuskomitean politbyron pysyvän toimikunnan seitsemästä jäsenestä ainoa, joka vaati tukahduttamista. Hänen selityksensä mukaan tämä oli välttämätöntä ”puolueen ja maan selviytymiselle”. Tämä kosketti puolueen herkintä kohtaa ja provosoi KKP:n taipumusta väkivaltaiseen taisteluun. Tällä tavoin Jiang Zeminin halu säilyttää henkilökohtainen valtansa ja kommunistisen puolueen halu säilyttää diktatuurinsa kohtasivat yhteisellä rajapinnalla.

Heinäkuun 19. päivän iltana vuonna 1999 Jiang Zemin järjesti kokouksen kommunistisen puolueen korkeimpien virkamiesten kanssa. Hän ylitti laillisen toimivaltansa ja henkilökohtaisesti ”yhdenmukaisti” kaikkien osallistujien ymmärryksen asiasta sekä päätti käynnistää valtavan vainokampanjan Falun Gongia vastaan. Kiinan hallituksen nimissä hän kielsi Falun Gongin ja johti yleisön harhaan. KKP, Kiinan hallitus ja puolueen väkivaltakoneisto ottivat koko laajuudellaan osaa miljoonien Falun Gongin harjoittajien musertavaan tukahduttamiseen.

Jos KKP:n pääsihteeri olisi tällöin ollut joku muu kuin Jiang Zemin, Falun Gongin vainoa ei olisi koskaan tapahtunut. Tässä mielessä voidaan sanoa, että kommunistinen puolue käytti Jiang Zeminiä hyväkseen.

Toisaalta, jos kommunistinen puolue ei olisi syyllistynyt raakalaismaisen ja moraalittoman luonteensa ansiosta niin moniin verilöylyihin, se ei olisi nähnyt Falun Gongia uhkana. Ilman kommunistisen puolueen täydellistä ja läpitunkevaa kontrollia, joka ulottuu yhteiskunnan jokaiseen osaan, Jiang Zeminin aikeet tukahduttaa Falun Gong eivät olisi saaneet taakseen organisaatiota, rahoitusta ja propagandaa, tai diplomaattien, henkilöstön ja kaluston tukea, tai vankiloiden, poliisin, kansallisen turvallisuuden jaoston ja armeijan kannatusta, tai niin kutsuttua ”tukea” uskonnollisilta, tieteellisiltä ja teknologisilta piireiltä sekä demokraateilta, ammattiliitoilta, nuoriso-osastoilta, naistenjärjestöiltä ja niin edelleen. Tässä mielessä voidaan sanoa, että Jiang Zemin käytti hyväkseen kommunistista puoluetta.

IV. Miten Jiang Zemin käyttää KKP:ta vainotessaan Falun Gongia

Jiang Zemin hyödynsi KKP:n valtiollista koneistoa vainotakseen Falun Gongia ja käytti hyväkseen kommunistisen puolueen periaatetta ”kaikkien puolueen jäsenten on alistuttava Keskuskomitean alaisuuteen”. Tämä käsittää armeijan, median, julkisen turvallisuushenkilöstön, poliisin ja puolisoitilaalliset poliisijoukot, kansalliset turvallisuusjoukot, oikeusjärjestelmän, Kansankongressin, diplomaattihenkilöstön sekä myös kierot uskonnolliset ryhmät. Armeija ja puolisoitilaallinen poliisi, joita kontrolloi kommunistinen puolue, ovat suoraan osallistuneet Falun Gongin harjoittajien sieppauksiin ja pidätyksiin. Kiinan tiedotusvälineet ovat avustaneet Jiangin hallitusta levittämällä valheita ja mustamaalaamalla Falun Gongia. Jiang Zemin on henkilökohtaisesti käyttänyt kansallista turvallisuusjärjestelmää keräämään ja välittämään informaatiota, tehtailemaan valheita ja väärentämään tietoja. Kansankongressi ja oikeusjärjestelmä ovat antaneet vaikutelman siitä, että ne edustavat ”lakia”, ja ne ovat pukeutuneet ”laillisuuden” kaapuun oikeuttaakseen Jiang Zeminin ja KKP:n rikokset, mikä on tehokkaasti johtanut harhaan ihmisiä kaikilla yhteiskunnan tasoilla. Niistä on tullut Jiang Zeminiä palvelevia ja suojaavia välineitä. Samalla diplomaattisin keinoin on levitetetty valheita kansainvälisessä yhteisössä sekä houkuteltu vieraita hallituksia, korkea-arvoisia virkamiehiä ja kansainvälistä mediaa taloudellisilla ja poliittisilla kannustimilla, jotta ne vaikenisivat Falun Gongin vainosta.

Keskuskomitean konferenssissa, jossa päätettiin Falun Gongin vainosta, Jiang Zemin väitti: ”En suostu uskomaan, ettei kommunistinen puolue pysty kukistamaan Falun Gongia”. Strategia Falun Gongin harjoittajien vainoamiseksi sisälsi kolme periaatetta: ”tävällä heidän maineensa, saattaa heidät taloudellisesti perikatoon sekä tuhota heidät fyysisesti”. Tämän jälkeen käynnistettiin täysimittainen vainokampanja.

Median hyväksikäyttö vapaan tiedonvälityksen estämiseksi

Periaate ”tärvellä [Falun Gongin harjoittajien] maine” on toteutettu tiedotusvälineiden avulla. Ne ovat kommunistisen puolueen ehdottomassa kontrollissa. Heinäkuun 22. päivästä 1999 – joka oli Falun Gongin harjoittajien pidätyskampanjan kolmas päivä – alkoi täysimittainen Falun Gongin vastainen propagandamyrsky. Mainittakoon esimerkiksi pekingiläinen China Central Television (CCTV): se lähetti loppuvuoden ajan seitsemän tuntia päivässä ennakoon tuotettua materiaalia, joka levitti valheita Falun Gongista. Näiden ohjelmien tuottajat aloittivat vääristelemällä ja väärentämällä Falun Gongin perustajan Li Hongzhi’n puheita, minkä jälkeen alkoivat kertomukset niin kutsutuista itsemurha- ja surmatapauksista sekä väitetyistä kuolemantapauksista, jotka johtuivat lääkeshoidosta kieltäytymisestä. He tekivät kaikkensa herjatakseen Falun Gongia ja sen perustajaa.

Mainostetuin oli tapaus, jossa sana ”ei” poistettiin Li Hongzhi’n antamasta lausunnosta ”maapallo ei ole räjähtämässä”. CCTV muutti tämän muotoon ”maapallo on räjähtämässä” ja väitti Falun Gongin levittävän tuomiopäivän kiihkoa. Eräs veruke, jota käytettiin väestön harhaanjohtamiseen, oli syyttää Falun Gongin harjoittajia toisten ihmisten rikoksista. Murha, jonka teki mieleltään häiriintynyt Fu Yibin Pekingissä, sekä eräs uhrinsa myrkyttänyt kerjäläinen Zhejiangin maakunnassa, yhdistettiin Falun Gongiin. KKP käyttää mediaa lietsomaan vihaa harhaanjohtetuissa kansalaisissa ja hakee tällä tavoin oikeutusta muuten epäsuosittuun, veriseen vainoon.

Yli 2000 päivälehteä, yli 1000 aikakauslehteä ja satoja kommunistisen puolueen tiukasti johtamia paikallisia radio- ja TV-asemia täyttyi perinpohjaisesta Falun Gongin panettelusta. Tätä propagandaa levittivät edelleen ulkomaille virallinen Xinhua- uutistoimisto, China News Services, Hong Kong China News Agency ja muut KKP:n hallitsemat ulkomaiset mediat. Epätäydellisten tilastojen mukaan vain puolessa vuodessa julkaistiin tai lähetettiin yli 300 000 artikkelia ja ohjelmaa, jotka panettelivat Falun Gongia ja hyökkäsivät sitä vastaan, mikä myrkytti lukemattomien harhaanjohtettujen ihmisten mielet.

Kiinan ulkomaisissa suurlähetystöissä ja konsulaateissa järjestettiin näyttelyitä sekä esiteltiin CD-levyjä ja muita julkaisuja, jotka arvostelivat Falun Gongia ja pyrkivät ”paljastamaan” sen todellisen luonteen. Ulkoministeriön kotisivuilla julkaistiin erityisiä kritisoivia ja ”paljastavia” kolumneja. Lisäksi vuoden 1999 lopulla Aasian ja Tyynenmeren taloudellisen yhteistyöjärjestön APEC:in huippukokouksessa Uudessa Seelannissa Jiang Zemin jakoi täysin julkeasti Falun Gongia halventavia kirjasia jokaiselle kokoukseen osallistuneelle valtionpäämiehelle, joita oli yli kymmenestä maasta. Ranskassa Jiang Zemin nimitti Kiinan perustuslain vastaisesti Falun Gongia ”pahaksi kultiksi” ulkomaisen median edessä ”tärvelläkseen harjoittajien maineen”.

Sorron mustat pilvet kerääntyivät Kiinan taivaalle ja kertoivat, että jotakin yhtä äärimmäistä kuin kulttuurivallankumous oli jälleen alkamassa.

Kaikkein halpamaisin tapaus oli niin kutsuttu ”itsemurhapoltto”, joka lavastettiin tammikuussa 2001. Falun Gongin mustamaalaamiseksi Xinhua-uutistoimisto ilmoitti siitä ennätysmäisen nopeasti kaikkialle maailmaan. Myöhemmin lukuisat ulkomaiset järjestöt, muun muassa YK:n tiloissa Genevessä toimiva *NGO International Education and Development Agency*, ovat pitäneet tapahtumaa hallituksen lavastamana toimenpiteenä ihmisten huijaamiseksi. Asiaa kysyttäessä eräs TV-tiimin jäsen myönsi, että osa CCTV:n lähettämästä materiaalista oli kuvattu jälkikäteen. Sortajien roistomaisuus on päivänselvää. Miten kummallista, että nämä ”Falun Gongin harjoittajat, jotka järkähtämättä kohtaavat kuoleman” (millä viitattiin itsemurhapolttajiin) olivat *niin* yhteistyökykyisiä KKP:n viranomaisten kanssa, että he antoivat kuvata polttoitsemurhansa uudelleen!

Kun valheet tuodaan päivänvaloon, mikään niistä ei kestä. Samalla, kun KKP on levittänyt huhuja ja tehtaillut valheita, se on myös tehnyt kaikkensa estääkseen vapaan tiedonvälityksen.

Se on hetyymättä tukahduttanut kaikkia ulkomaisia raportteja Falun Gongin aktiviteeteista sekä estänyt Falun Gongin harjoittajien puolustuspuheenvuorot. Poikkeuksetta kaikki Falun Gongin kirjat ja muut dokumentit on tuhottu. Äärimmäisiä toimenpiteitä on käytetty estämään ulkomaisen median yritykset haastatella Falun Gongin harjoittajia Kiinassa: toimittajia on muun muassa karkotettu maasta, ja ulkomaisia tiedotusvälineitä on painostettu tai pakotettu vaikenemaan uhkaamalla estää niiden toiminta Kiinassa.

Kiinalaiset Falun Gongin harjoittajat, jotka ovat yrittäneet viedä ulkomaille tietoa Falun Gongista sekä dokumentteja viranomaisten epäinhimillisestä vainosta, ovat KKP:n bruttaalin sarron kohteena. Li Yanhua, noin 60-vuotias nainen Dashiqianin kaupungista, Lianningin maakunnasta, joutui poliisin sieppaamaksi helmikuun 1. päivänä 2001, kun hän jakoi vainosta kertovaa materiaalia. Poliisi hakkasi hänet kuoliaaksi ja pyrki peittämään rikoksensa sanoen hänen kuolleen ”Falun Gongista hurmioitumiseen”.

Jo yksistään Tsinghuan yliopistossa on yli kymmenelle opettajalle ja oppilaalle annettu pitkiä vankeusrangaistuksia Falun Gongia käsittelevän materiaalin levittämisestä. Seitsemän harjoittajaa asetettiin syyteeseen ja tuomittiin pitkiin rangaistuksiin, kun he levittivät tietoa erään Falun Gongia harjoittavan graduvaiheen opiskelijan raiskauksesta vankilassa.

Sakkoja ja kotien penkomista ilman oikeusturvaa

Kommunistisen puolueen koko valtiollinen koneisto on noudattanut käskyä ”saattaa [Falun Gongin harjoittajat] perikatoon”. Yli viisi vuotta kestäneen vainon aikana – yrityksissä pelotella ja aiheuttaa harjoittajille vakavia taloudellisia menetyksiä – satojatuhansia Falun Gongin harjoittajia on sakotettu summilla, jotka vaihtelevat muutamasta tuhannesta kymmeneen tuhansiin yuaneihin [1 yuan on noin 10 senttiä]. Ilman minkäänlaista oikeudellista perustetta paikallishallinnot, työyksiköt, poliisiasemat ja yleisen turvallisuuden laitokset ovat mielivaltaisesti määränneet näitä sakkoja. Sakotetut eivät saa maksustaan kuuttia, eikä heille selvitetä, mihin lainkohtaan tällainen menettely perustuu. Mitään oikeusturvaa ei yksinkertaisesti ole.

Kotien penkominen on toinen tapa ryövätä ja pelotella Falun Gongin harjoittajia. Ne, jotka vankkumattomasti eivät ole suostuneet luopumaan harjoituksesta, ovat joutuneet alistumaan kotiensä penkomiseen ilman kotietsintälupaa mihin aikaan vuorokaudesta tahansa. Heidän rahansa ja arvoesineensä on takavarikoitu ilman selvitystä. Maaseudulla edes varastoitua viljaa ja muita elintarvikkeita ei ole säästetty. Mitään Falun Gongin harjoittajilta takavarikoitua ei dokumentoida, eikä siitä anneta kuuttia. Tavallisesti takavarikoinnin suorittaneet henkilöt pitävät tavarat itsellään.

Samaan aikaan Falun Gongin harjoittajia on erotettu työpaikoiltaan. Maaseudulla viranomaiset ovat uhanneet takavarikoida harjoittajien maat. KKP ei ole unohtanut edes iäkkäitä eläkeläisiä. Heidän eläkkeensä on peruutettu ja hallitus on häätänyt heidät asunnoistaan. Joidenkin Falun Gongia harjoittavien liikemiesten omaisuus on takavarikoitu ja pankkitilit jäädytetty.

Tätä politiikkaa toteuttaessaan kommunistinen puolue on leimannut syyllisiksi myös ne, jotka jollakin tavoin yhdistetään harjoittajiin. Tämä tarkoittaa sitä, että jos Falun Gongin harjoittajia löydetään työpaikoilta tai valtiollisista yrityksistä, johtajat ja muut työntekijät eivät saa bonuksia tai ylennyksiä. Tarkoitus on ollut luoda yhteiskunnassa vihan ilmapiiriä Falun Gongin harjoittajia vastaan. Harjoittajien perheenjäseniä ja omaisia on myös uhattu irtisanomisilla, hädöillä asunnoistaan tai lapsien erottamisella koulusta. Kaikki tämä palvelee samaa päämäärää: Falun Gongin harjoittajien kaikki tulonlähteet halutaan tyrehdyttää, jotta he luopuisivat vakaumuksestaan.

Julma kidutus ja mielivaltainen tappaminen

Karmeaa politiikkaa, joka pyrkii ”tuhoamaan [Falun Gongin harjoittajat] fyysisesti”, toimeenpanevat lähinnä poliisi, prokurattorit [11] ja Kiinan oikeusjärjestelmä. Clearwisdom-verkkosivun tilastojen mukaan ainakin 1143 harjoittajaa on kuollut vainon uhreina viimeisen viiden vuoden aikana [19. toukokuuta 2005 luku on 2234]. Kuolemantapauksia on ollut yli 30 maakunnassa, itsehallintoalueella ja piirikunnassa, jotka ovat suoraan alisteisia keskushallinnolle. Lokakuun 1. päivänä 2004 Heilongjiangin maakunnassa kuolemantapauksia oli rekisteröity eniten; sitä seurasivat Jilin, Liaoning, Hebei, Shandong, Sichuan ja Hubei. Nuorin uhri oli vain kymmenen kuukauden ikäinen ja vanhin 82-vuotias. Naisia oli 51.3% ja yli 50-vuotiaita 38.8%. Puolueen virkamiehet ovat yksityisesti myöntäneet, että vainossa kuolleiden Falun Gongin harjoittajien todellinen lukumäärä on paljon suurempi.

Falun Gongin harjoittajiin käytetyt julmat kidutusmenetelmät ovat moninaisia. Iskut, ruoskimiset, sähköshokit, kylmyys, pitkäaikainen köyttäminen ja käsiraudoissa pitäminen, avotulella käristäminen, savukkeilla ja kuumilla raudoilla polttaminen, riiputtaminen, paikallaan seisottaminen tai kyykyttäminen, bambutikuilla tai metallilangalla pistely sekä seksuaalinen väkivalta ja raiskaukset ovat vain muutamia esimerkkejä. Lokakuussa 2000 Masanjin pakkotyöleirillä Liaoningin maakunnassa vartijat riisuivat 18 naispuolista Falun Gongin harjoittajaa ja heittivät heidät miesvankien selliin, jossa vangit raiskasivat heidät. Kaikki nämä rikokset on dokumentoitu yksityiskohtaisesti, ja niitä on liian paljon tässä lueteltavaksi.

Usein käytetty menetelmä – monen muun epäinhimillisen kidutusmenetelmän ohella – on niin sanottu ”psykiatrinen käsittely”. Normaalit, järkevät ja terveet Falun Gongin harjoittajat on laittomasti lukittu psykiatriin laitoksiin, ja heihin on injektoitu keskushermostoa tuhoavia lääkkeitä. Muutamia harjoittajia ovat tämän seurauksena osittain tai täysin halvaantuneet. Eräät ovat täysin sokeutuneet tai kuuroutuneet. Joidenkin lihakset tai sisäelimet ovat tuhoutuneet. Jotkut ovat osittain tai kokonaan menettäneet muistinsa tai mielenterveytensä, ja jotkut ovat täysin luhistuneet henkisesti. Jotkut ovat myös kuolleet pian pistoksen jälkeen.

Tilastojen mukaan Falun Gongin harjoittajia on vainottu ”psykiatrisella käsittelyllä” 23:ssa Kiinan 33:sta maakunnasta, itsehallintoalueesta ja kunnasta, jotka ovat suoraan keskushallinnon alaisuudessa. Ainakin 100 psykiatrista laitosta maakunta-, kaupunki- ja piiritasolla on osallistunut vainoon. Tapausten lukumäärän ja levinneisyyden perusteella on selvää, että psykiatristen lääkkeiden väärinkäyttö Falun Gongin harjoittajiin on ollut suunnitelmallista ja systemaattista, ja siitä on päätetty hallinnollisesti korkealla tasolla. Ainakin 1000 psykykkisesti tervettä Falun Gongin harjoittajaa on vastoin tahtoaan lähetetty psykiatriin laitoksiin tai huumevieroituskeskuksiin. Monia on pakkolääkitty tai -syötetty erilaisilla lääkkeineillä, jotka voivat tuhota keskushermoston. Kyseisiä Falun Gongin harjoittajia on myös sidottu köysillä ja kidutettu sähköshokeilla. Heistä ainakin 15 on kuollut vammoihinsa.

610-virasto ulottaa lonkeronsa kauas laillisuuden ulkopuolelle

Kesäkuun 7. päivänä 1999 Jiang Zemin panetti Falun Gongia KKP:n politbyron kokouksessa aivan perusteelta. Hän kutsui Falun Gong –kysymystä ”luokkataisteluksi” ja leimasi Falun Gongin harjoittajat KKP:n poliittisiksi vihollisiksi, provosoi KKP:n taisteluintoa ja antoi määräyksen perustaa Keskuskomiteaan ”virasto käsittelemään Falun Gong –kysymystä”. Koska se perustettiin 10. kesäkuuta (6-10), se sai nimekseen ”610-virasto”. Tämän jälkeen 610-virastoja perustettiin kaikkialle maahan sekä hallituksen kaikille tasoille ylimmästä alimpaan, ja niiden erityinen tarkoitus oli vastata kaikista Falun Gongin vainoon liittyvistä tehtävistä. Puolueen alaisuudessa toimiva poliittis-oikeudellinen komitea, media, yleiset ja kansalliset turvallisuuselimet, prokuraattorit ja kansantuomioistuimet palvelevat 610-virastoa sen kanssarikollisina. Teknisesti 610-virasto raportoi valtioneuvostolle, mutta todellisuudessa se on

puolueen organisaatio, joka toimii Kiinan hallituksen ja vakiintuneen valtiollisen toiminnan ulkopuolella ja on vapaa kaikista oikeudellisista rajoitteista, sääntelyistä ja sovinnaisista toimintatavoista. Se on valtava organisaatio, joka suuresti muistuttaa Natsi-Saksan Gestapoa; sen valta ylittää kaikki lailliset ja oikeudelliset järjestelmät, ja se saa käyttää maan resursseja oman harkintansa mukaan. Heinäkuun 22. päivänä 1999 – sen jälkeen, kun Jiang Zemin oli määrännyt Falun Gongin vainon aloitettavaksi – Xinhua-uutistoimisto julkaisi KKP:n organisaatio- ja propagandaministeriöissä työskentelevien ihmisten puheita. Niissä he avoimesti tukivat Jiang Zeminin käynnistämää vainoa. Kaikki nämä elimet tekivät yhteistyötä KKP:n tiukan organisaation alaisina pannakseen toimeen Jiang Zeminin ilkeän suunnitelman.

Lukemattomat tapaukset ovat osoittaneet, että yleisen turvallisuuden osastoilla, prokuraattoreilla ja kansantuomioistuimilla ei ole valtaa tehdä omia päätöksiä, kun kyseessä ovat Falun Gongiin liittyvät asiat. Niiden täytyy noudattaa 610-viraston käskyjä. Kun pidätettyjen, vangittujen ja kuoliaaksi kidutettujen Falun Gongin harjoittajien perheenjäsenet pyysivät tietoja tapahtuneesta ja tekivät valituksia, heille kerrottiin, että kaikki päätökset tekee 610-virasto.

Kuitenkaan 610-viraston olemassaololla ei ole laillista pohjaa. Käskyt KKP:n kaikille elimille olivat suullisia – komentoja ja tiedonantoja ei yleensä annettu kirjallisina. Virasto myös vaati, että käskyjen vastaanottajat eivät saaneet tehdä niistä ääni- tai videonauhoitteita tai edes muistiinpanoja.

Tällaisen diktatuurin ”esiliinan” väliaikainen käyttö on taktiikka, johon puolue on usein turvautunut täysin laista piittaamatta. Kaikkien aiempien poliittisten puhdistuskampanjoidensa aikana puolue on aina käyttänyt säännöttömiä menetelmiä ja perustanut tällaisia elimiä; mainittakoon esimerkiksi ”kulttuurivallankumouksen keskusryhmä”, joka levitti Kiinan kommunistisen puolueen tyranniaa kaikkialle maahan.

Pitkään jatkuneen tyranniansa ja lujaotteisen vallankäyttönsä myötä puolue on väkivallalla, valheilla ja sensuurilla luonut mitä väkevimmän ja pahimman valtioterrorijärjestelmän. Sen epäinhimillisuus ja petollisuuden taso ovat erittäin ammattimaisia. Sen laajuus on ennennäkemätöntä. Kaikkien aiempien poliittisten liikkeidensä myötä puolue on kerännyt itselleen kokemusta sekä systemaattisia ja tehokkaita menetelmiä ihmisten rankaisemiseen, vahingoittamiseen ja tappamiseen mitä julmimmilla, ovelimmilla ja petollisimmilla kuviteltavissa olevilla tavoilla. Tapauksessa, joka aiemmin mainittiin, aviomies ei kestänyt poliisin uhkailua ja ahdistelua, vaan tappoi hyväsydämisen vaimonsa. Tämä on KKP:n valtioterrorin pahuuden hedelmä, joka käsittää myös petolliset tiedotusvälineet, poliittisen painostuksen, vainottuun henkilöön liitettyjen ihmisten syyllistämisen sekä uhkailun – kaikenlaisen ihmisluonnon kierouttamisen ja vihan lietsonnan.

Armeijan ja valtion taloudellisten voimavarojen käyttö vainokampanjassa

Puolue hallitsee valtion kaikkia sotavoimia, mikä antaa sille mahdollisuuden toimia halunsa mukaan ja vailla pelkoa ihmisiä sortaessaan. Falun Gongin vainossa Jiang Zemin ei ainoastaan käyttänyt poliisia ja puolisolitaallisia poliisijoukkoja, vaan heinä- ja elokuussa 1999 käytettiin myös aseistettuja sotavoimia, kun sadattuhannet, jopa miljoonat tavalliset ihmiset ympäri maata aikoivat mennä tyhjin käsin Pekingiin vetoamaan Falun Gongin puolesta. Sotilaat asemoitiin Pekingin kaupungin sisälle. Kaikki Pekingiin johtavat suuret kulkuväylät olivat aseistautuneiden sotilaiden reunustamia. He auttoivat poliisia pysäyttämään ja pidättämään ne Falun Gongin harjoittajat, jotka olivat menossa vetoamaan. Jiang Zeminin antaessa määräyksen sotavoimien käytöstä hän loi pohjaa veriselle vainolle.

Puolue hallitsee valtion raha-asioita, ja tämä on antanut Jiang Zeminille taloudelliset mahdollisuudet Falun Gongin vainoon. Eräs korkea virkamies Liaoningin maakunnan

oikeuslaitokselta sanoi eräissä konferenssissa Masanjian pakkotyöleirillä, että ”Falun Gongia vastaan käytetyt taloudelliset resurssit ovat ylittäneet sodan kustannukset”.

Tänä päivänä ei tarkasti tiedetä, kuinka paljon valtion taloudellisia resursseja ja ihmisten kovalla työllä ansaitsemia rahoja Kiinan kommunistinen puolue on käyttänyt Falun Gongin vainoamiseen. Ei kuitenkaan ole vaikea päätellä, että kyseessä on valtava summa. Vuonna 2001 puolueen yleisen turvallisuuden viraston sisäinen lähde paljasti, että yksinomaan Taivaallisen rauhan aukion pidätyksien kustannukset olivat 1,7—2,5 miljoonaa yuania päivässä, mikä tekee 620—910 miljoonaa yuania (62—92 miljoonaa euroa) vuodessa. Koko maahan – kaupunkeihin ja maaseudulle, poliisiasemille ja yleisen turvallisuuden laitoksille sekä 610-viraston kaikkiin haaroihin – Jiang Zemin on palkannut ainakin muutamia miljoonia ihmisiä vainoamaan Falun Gongia. Pelkät palkkakustannukset saattavat nousta yli 100 miljardiin yuaniin vuodessa. Tämän lisäksi Jiang Zemin on käyttänyt suuria summia pakkotyöleirien laajennukseen ja uusien aivopesukeskuksien rakentamiseen. Esimerkiksi joulukuussa 2001 Jiang Zemin investoi 4,2 miljardia yuania rakennuttaakseen aivopesukeskuksia, joita käytettäisiin Falun Gongin harjoittajien ”käännyttämiseen”. Jiang Zemin on myös jakanut rahallisia kannustimia rohkaistakseen suurempia ihmisjoukkoja osallistumaan Falun Gongin vainoon. Monilla alueilla yhdestä vangitusta Falun Gongin harjoittajasta maksettiin useiden tuhansien palkkio – jopa kymmenentuhatta yuania. Masanjian pakkotyöleiri Liaoningin maakunnassa on yksi Falun Gongin vainon synkimmistä paikoista. Erään kerran puolue antoi leirinjohtaja Su’lle 50 000 yuania ja apulaisjohtaja Shaolle 30 000 yuania.

Jiang Zemin, Kiinan kommunistisen puolueen entinen pääsihteeri, on se henkilö, joka käynnisti ja suunnitteli Falun Gongin vainon ja johti sitä. Hän käytti kommunistisen puolueen koneistoa vainon käynnistämiseen. Hän kantaa väistämättömän vastuun tästä historiallisesta rikoksesta. Ilman monien poliittisten liikkeiden hiomaa KKP:n väkivaltakoneistoa Jiang Zemin ei kuitenkaan olisi pystynyt aloittamaan ja toteuttamaan tätä hirvittävää vainoa.

Jiang Zemin ja puolue käyttivät toisiaan. Ne asettivat itsensä alttiiksi kaikkien tuomiolle vastustaessaan ”Totuutta, Laupeutta ja Kärsivällisyyttä” ja ajaessaan tällä tavoin henkilökohtaisia ja puolueen etuja. Niiden salajuoni on todellinen syy siihen, miksi tämä traaginen ja mieletön rikos on päässyt tapahtumaan.

V. Jiang Zemin tuhoaa Kiinan kommunistista puoluetta sisältä käsin

Henkilökohtaisten etujensa vaikuttamana Jiang Zemin käytti KKP:n luontaista pahuutta ja käynnisti suunnattoman vainon syyttömiä ihmisiä vastaan, jotka seuraavat ”Totuutta, Laupeutta ja Kärsivällisyyttä.” Hän aloitti rangaistustoimet tuhotakseen sosiaalisen ilmiön, joka oli mitä suotuisin ja vaarattomin maalle ja yhteiskunnalle. Tämä vaino ei ainoastaan vedä maata ja sen asukkaita rikokseen ja onnettomuuteen, vaan myös hävittää puolueen omaa perustaa.

Jiang Zemin sai puolueen käyttämään aivan kaikenlaista pahuutta Kiinassa ja ulkomailla ratkaistakseen Falun Gong -kysymyksen. Laki, moraali ja ihmisyyks kärsivät valtavaa vahinkoa, mikä on johtanut puolueen vallan uskottavuuden perusteelliseen tuhoutumiseen.

Jiangin hallinto hyödynsi kaikkia saatavilla olevia taloudellisia, materiaalisia ja inhimillisiä resursseja Falun Gongin tukahduttamiseksi, mikä aiheutti suunnattoman taakan maalle ja yhteiskunnalle sekä valtavia taloudellisia paineita. Puolueen ei ole mahdollista ylläpitää tuhoon tuomittua vainoa enää kovin kauaa. Se voi ainoastaan käyttää tavallisten ihmisen säästöjä, jakaa kansallisia obligatioita ja houkutella ulkomaisia investointeja saadakseen sen vielä kestämään jonkin aikaa.

Vainon aikana Jiang Zemin ja puolue ovat kehittäneet kaikenlaisia kieroja, julmia ja petollisia suunnitelmia sekä käyttäneet ilkeiden ja kavalien keinojen valikoimaansa kokonaisuudessaan.

Puolue ja Jiang Zemin käyttivät kaikkia mahdollisia propagandan välineitä tekaistakseen huhuja, mustatakseen Falun Gongia sekä pyrkiessään oikeuttamaan sortoa ja vainoa. Mikään valhe ei kuitenkaan elä ikuisesti. Kun valheet viimein paljastetaan, ja kun kaikki pahuus paljastuu vainon epäonnistumisen myötä, heidän propagandansa luonne paljastuu. Puolue menettää täydellisesti uskottavuutensa ja ihmisten sydämet.

Falun Gongin vainon alkuvaiheessa 1999 Jiang Zemin aikoi ratkaista ”Falun Gong –ongelman” kolmessa kuukaudessa. Puolue kuitenkin aliarvioi Falun Gongin, perinteiden ja vakaumuksen voiman.

Ammoisista ajoista lähtien pahuus ei ole ikinä onnistunut tuhoamaan oikeamielisyyttä. Se ei koskaan voi tuhota ihmisten sisällä asuvaa hyvyyttä. Nyt on yli viisi vuotta kulunut. Falun Gong on yhä Falun Gong. Sitä paitsi Falun Gong on levinnyt kaikkialle maailmaan. Jiang Zemin ja puolue ovat kärsineet suuren takaiskun tässä hyvän ja pahan taistelussa, ja niiden kavala, julma ja ilkeä luonne on täysin paljastettu. Pahamaineista Jiang Zeminia vaivaavat nyt ongelmat kotona ja ulkomailla, ja häntä odottavat useat kanteet sekä vetoamukset, jotka vaativat häntä oikeuden eteen.

Alun perin puolue aikoi käyttää sortoa vahvistaakseen tyranniaansa. Seurauksena kuitenkin oli, ettei se onnistunut ”latautumaan”, vaan kulutti omaa energiaansa. Puolue on vajonnut niin syvälle, ettei sitä enää voi elvyttää. Se on kuin laho ja kuihtunut puu. Tuulenpuuska tulee kaatamaan sen itsestään. Kaikki unelmat Kiinan kommunistisen puolueen pelastamiseksi ovat historian suuntaa vastaan. Ne eivät ole vain turhia, vaan myös tuhoavat osallisten oman tulevaisuuden.

Johtopäätös

Kiinan kommunistisen puolueen entinen pääsihteeri Jiang Zemin on se, joka aloitti ja suunnitteli tämän ilkeän vainon ja toimi sen johtajana. Jiang Zemin on ottanut kaiken irti kommunistisen puolueen vallasta, asemasta, rangaistusmenetelmistä ja poliittisesta koneistosta aloittaakseen vainon Falun Gongia vastaan. Hän kantaa kiistämättömän vastuun tästä historiallisesta rikoksesta. Toisaalta, jos KKP:ta ei olisi ollut, Jiang Zeminillä ei olisi ollut mahdollisuutta käynnistää ja organisoida vainoa. Siitä päivästä lähtien, kun Kiinan kommunistinen puolue perustettiin, se on kääntynyt oikeamielisyyttä ja hyvyyttä vastaan. Se on käyttänyt työkalunaan mieluummin vainoa, se on sorron asiantuntija, ja sen valta perustuu ihmisten mielten tiukkaan kontrolliin yhden keskuspuolueen ideologian alaisuudessa. Oman luonteensa vuoksi kommunistinen puolue pelkää ”Totuutta, Laupeutta ja Kärsivällisyyttä” ja pitää Falun Gongia vihollisenaan. Täten sorto ja vaino olivat väistämättömiä. Hyökkäämällä ”Totuutta, Laupeutta ja Kärsivällisyyttä” vastaan Jiang Zemin ja KKP ovat antaneet tilaisuuden vääryyden, pahuuden, väkivallan, myrkyt, kieroilun ja korruption leviämiseksi. Tästä on Kiinassa seurannut moraalisen tason yleinen lasku, millä on ollut vaikutus kaikkeen.

Kommunistisen puolueen ja Jiang Zeminin välinen salahanke on kytkenyt heidän kohtalonsa yhteen. Falun Gong on nyt aloittanut oikeusprosesseja Jiang Zeminia vastaan. Päivänä, jolloin Jiang saadaan oikeuden eteen, on myös kommunistisen puolueen kohtalo itsestään selvä.

Taivaalliset periaatteet eivät suvaitse niitä, jotka harjoittavat epäinhimillistä vainoa ”Totuutta, Laupeutta ja Kärsivällisyyttä” seuraavia hyviä ihmisiä vastaan. Jiang Zeminin ja kommunistisen puolueen pahuus tulevat antamaan ikimuistoksen ja syvän opetuksen ihmiskunnalle.

Viitteet

[1] Lisätietoa tapauksesta:

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/7/23/50560p.html>

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/6/7/48981p.html>

[2] Lisätietoa tapauksesta:

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/25/52796.html>

[3] Lisätietoa tapauksesta:

<http://search.minghui.org/mh/articles/2004/7/9/79007.html> (kiinaksi)

[4] Li Xiannian (1902 – 1992), Kiinan entinen presidentti (1988—1992) ja Kiinan kansan poliittisen neuvonantokonferenssin (*Chinese People's Political Consultative Conference*) johtaja vuosina 1988–1992. Hän oli Jiang Zeminin appi. Chen Jun (1905—1995), yksi kommunistisen Kiinan vaikutusvaltaisimmista johtajista. Chen oli vuosikymmeniä politbyron pysyvän toimikunnan jäsen ja 1987—1992 Keskusneuvokomitean (*Central Advisory Committee*) puheenjohtaja.

[5] Qigong on kiinalainen yleiskäsite energiaharjoituksille. Qigong-koulukuntia on lukuisia, ja useimpien juuret ovat perinteisessä henkisyudessa. Falun Gong on yksi qigongin muoto.

[6] Vuonna 1992 Deng Xiaoping palasi osa-aikaeläkkeeltään ja kierteli Shenzhenissä, Etelä-Kiinassa lähellä Hongkongia. Hän piti puheen edistääkseen sosialistista markkinataloutta Kiinassa. Tämän kiertuetta pidetään yleisesti Kiinan nykyisten talousuudistusten alkuna, vaikka alkuvaihetta värittikin Taivaallisen rauhan aukion verilöyly vuonna 1989.

[7] Hemudun 7000 vuotta vanhat kulttuurirauniot löydettiin 1973; kyseessä on raunioitunut kylä Kiinan nuoremmalta kivikaudelta.

[8] Kiinan kansankongressin entinen puheenjohtaja.

[9] Deng on sanonut: ”Musta tai valkoinen kissa – se on hyvä kissa, kunhan se pyydystä hiiriä”. Hän tarkoitti, että talousuudistusten tavoite on tuoda kansalle hyvinvointia riippumatta siitä, onko niiden muoto sosialistinen vai kapitalistinen.

[10] Zhang Zhixin oli naispuolinen intellektuelli, jonka kommunistinen puolue kidutti kuoliaaksi kulttuurivallankumouksen aikana, koska hän kertoi suorapuheisesti totuuden.

[11] Prokuraattori on Kiinassa valtiollinen elin, joka vastaa syytteenpanosta ja laillisesta valvonnasta. Sen toimintaan kuuluvat päätökset pidätyksistä ja syytteistä suurissa oikeusjutuissa, tutkinnat, yleiset syytteet, lain soveltaminen erityistapauksissa, tuomioistuinten päätösten ja oikeusprosessien valvonta, sekä vankiloiden, eristyslaitosten ja työleirien ylivalvonta.

Suomenkielinen käännös englannista: päivitetty 9. kesäkuuta 2005